

Patiesa dzīve Dievā - 1986

1986. gada 20. septembrī

Miers lai ir ar tevi;

Vai es varu būt kopā ar Tevi?

jā, tu jau esi ar Mani; Es esmu Gaisma;

Vai es varu atrasties Tavā tuvumā?

tu esi Man blakus; tu esi Manī; Es esmu Gaisma;

Vai varu patverties Tevī?

tu esi Manā patvērumā;

Vai varu paļauties uz Tevi?

tu vari paļauties uz Mani;

Lai saglabātu ticību, man ir vajadzīgs Tavs Spēks;

Tevis ir dots Spēks;

Man ir vajadzīga Tava Mīlestība;

tu esi Manis mīlēta;

Es esmu Gaisma un atmirdzu ikvienam, lai katrs būtu spējīgs redzēt; nebīsties, Mans Ceļš ir taisns; Mans Ceļš atvedīs tevi pie Manis; Es sastapšu tevi, un tu atzīsi Mani, jo Es izstaroju Mieru un Mīlestību;

nāc pie Manis; vai tu Mani redzi? vai tu Mani dzirdi? nebīsties, nepaliec malā, tumsībā, skaties, tavas miesas locekļi ir dziedināti, tu atkal vari staigāt, tu atkal redzi;¹ Es tevi dziedināju; Es esmu dziedinājis tevi no kauna un nomazgājis tavus grēkus; izmanto savas kājas, lai nāktu pie Manis; izmanto savas acis, lai raudzītos uz Mani, izmanto savu ticību, lai sastaptos ar Mani; Es esmu tavs Pestītājs; Es esmu tavs Miers; Es, Jēzus, mīlu jūs visus;

1986. gada 27. septembrī

miers lai ir ar tevi; Vassula, nāc pie Manis – Es esmu tavs Pestītājs, Es esmu tavs Miers; esmu dzīvojis virs zemes jūsu vidū, miesā; Es esmu Dieva Vienpiedzimušais Dēls; nāc pie Manis un atbalsti Savu galvu pret Mani; Es esmu tavs Mierinātājs; mirkļos, kad jūties nožēlojami, atceries, ka Es esmu tev blakus;

lūdzies kopā ar Mani šādu lūgšanu:

Tēvs, palīdzi man un ievēd ganībās, kurās rast atpūtu un veldzēties pie nemitīgi plūstošā, mūžam skaidrā ūdens, esi mana Gaisma, kas rāda ceļu uz turieni; es iešu kopā ar Tevi, soļošu Tev blakus; Tevis apskaidrota, es sarunāšos ar Tevi; Mīļotais Tēvs, paliec manī, lai es justu Mieru un Tavu Mīlestību; es staigāšu Tavās Pēdās; es būšu kopā ar Tevi; apgaismo mani, mīli mani, paliec ar mani – tagad un mūžīgi; āmen;

Jēzus bija atnācis, lai atklātu man šo lūgšanu.

1986. gada 28. septembrī

Šodien Jēzus man deva ļoti skaidru redzējumu pašai par sevi pašreizējā mirklī (tā bija intelektuāla vīzija). Es redzēju sevi purvainā apvidū, kur nebija nevienas dzīvas dvēseles,

¹ Tas ir teikts pārnestā nozīmē

un mans gars likās pazudis; starp nokaltušajiem kokiem es ieraudzīju Jēzu, kurš meklēja mani.

Es esmu šeit; tas esmu Es, Jēzus; esmu tevi atradis; nāc un atļauj Man tev parādīt atpakaļceļu; dzirdi, ko Es tev saku: Es, Jēzus, esmu Ceļš; ikreiz, jūtoties pazudusi, sauc Mani un Es nākšu pie tevis un parādīšu ceļu; Es esmu Ceļš;

1986. gada 30. septembrī

miers lai ir ar tevi, meitiņ;

Jēzu, lūdzu Tevi, dāvā man gaismu, lai es spētu sajust Tevi un pierakstīt Tevis teikto;¹

Vassula, tukši vārdi nozīmē, ka lūgums ir maznozīmīgs;

Es sapratu, ka esmu kļūdījusies, – biju lūgusi bez mīlestības, nepiedomājot, ko saku, nejutot patiesu nepieciešamību. Tāpēc atkārtēju savu lūgumu vēlreiz, pārdomājot katru vārdu un paceļot savu dvēseli pie Viņa;

Raidi savu saucienu pēc Manis, izjutot Mani² tā kā šoreiz; Es, Dievs, jūtu; Es jūtu visu; no tavas lūgšanas Es vēlos saņemt tavas dvēseles dziļāko mīlestību, vajadzību pēc Manis, mīlestību uz Mani, izpratni par katru vārdu, ko tu Man velti; Es, Dievs, esmu un Es jūtu; Man nav vajadzīgi tukši vārdi, tie var palikt neizteikti; tukši vārdi atgādina žēlabainas, no kapiem nākošas vaimanas; neaizmirsti, ka Es esmu un Es jūtu; Es vēlos, lai visu, ko Mani bērni dara, viņi darītu, sniedzot Man prieku;

1986. gada 5. oktobris

Es lasu grāmatu, kurā daudzi cilvēki stāsta par savu „pieredzi ar Dievu”, tomēr lielākajai daļai no viņiem tā saucamie garīgās dzīves ‘eksperti’ iesaka šīs pieredzes aizmirst, jo tās neesot no Dieva; tie cenšas viņiem iestāstīt, ka šāda Dieva pieredze ir pieejama tikai ļoti garīgām dvēselēm un, ja tas tā nav, arī pieredze nav autentiska. Zinot, ka neesmu nekas un esmu ļoti tālu no jebkā laba, nolemju, ka pārtraukšu savas rakstiskās sarunas ar Dievu; šajā brīdī es spētu to visu atnest un vairs nedarīt. Šī grāmata man lika noticēt, ka Dievs ir ļoti tālu un Viņu var sasniegt tikai svētie. Tāpēc es nolemju visu atstāt un pierakstīt tikai vēl vienu sarunu, ļaujot šim „spēkam”, kas mani ir vadījis visus šos pēdējos mēnešus, ar manu roku uzrakstīt tos vārdus, kādus tas vēlas.

Vassula, mīļotā, neatstāj Mani, turpini Mani aicināt un mācīties no Manis; atceries, ka Es vienmēr esmu tavā tuvumā; Es, Dievs, dzīvoju tevī; Es esmu Visvarenais, Mūžīgais Dievs;

Nē, tas nav iespējams. Tas nevar būt Dievs. Tie, kuri zina un saprot, man apliecinās to pašu. Dievs var dāvāt šādu žēlastību tikai ļoti tīrām, cienīgām dvēselēm.

Es neesmu neaizsniedzams! Vassula, Es nevienu neatgrūžu; Es nosodu visus tos, kuri samaitā Manu tēlu tik ļoti, ka Mani bērni zaudē drosmi Man tuvoties; ikviens, kurš māca, ka Man var tuvoties tikai cienīgie un šķīstie, diskreditē Manu Baznīcu; Es, Bezgalīgais Spēks, dāvāšu Savu Spēku un atbalstīšu ikvienu, kurš ir atradis Mani, bet nespēj Man tuvoties cilvēku dēļ, kuri viņam laupa drosmi to darīt; kādēļ, kādēļ, gan ir ļaudis, kuri sevi uzskata par ekspertiem, domājot, ka spēj pateikt kāds Es esmu vai neesmu, cilvēki, kuri apšaubā un noliedz iespējas, kas pārsniedz viņu saprašanu; no kurienes ir radušies tie, kuri neļauj Maniem bērniem saņemt mierinājumu un palīdzību, liek tiem vilties, neievērot

¹ Man ir jājūt Dieva Klātbūtne.

² Apzinoties Dieva klātbūtni

Manas žēlastības un attālināties no Manis; kādēļ tiek noraidītas visas Manis dotās svētības; šīs ir Manas svētības; Es esmu bezgalīgā Bagātība;

meitiņ, kad tu beidzot Mani atradi, biju ļoti laimīgs, ļoti uzmanījos, lai nenobaidītu tevi, izturējos pret tevi tā, kā māte izturas pret savu bērnu, Es palīdzēju tev tuvoties Man; biju ļoti laimīgs, ka esi Manā tuvumā un Es varu satikt tevi, sarunāties ar tevi, dalīties ar tevi visā, kas Man pieder; bet tagad, Mana mīlotā, tu nāc, lai teiktu, ka vēlies Mani atstāt, tāpēc, ka Es, Dievs, neesmu spējīgs tevi aizsniegt, un tas viss - dzirdot, ka ar Mani var sarunāties tikai cienīgas dvēseles, bet tu nelīdzinies pieprasītajam standartam! Es nenoraidu nevienu dvēseli; savas žēlastības Es piedāvāju pat vissamaitātākajiem .

iepriecini Mani un sastopies ar Mani šajā ceļā, kurā Es tevi svētīju, meitiņ; Es tevi vadu; tu ēd no Manis; Vassula, šodien lasi 1.Pētera vēstuli, lasi uzmanīgi, jo Es vēlos rakstīto attiecināt uz tevi; izlasi pirmo nodaļu; dzīvo ticībā; Pēteris tev māca ticību; *Jēzus man atklāja daudzas, ar vārdu 'ticība' saistītas lietas; lai ticībā varētu pārcelt kalnus, ir jāspēj noticēt akli.*

1986. gada 10. oktobris

Es esmu Gaisma, Es, Jēzus, vēlos tevi brīdināt, lai tu nekad neiekristu ienaidnieka izliktajos slazdos; netici vēstījumiem, kas tevi dara nemierīgu, izproti, kādēļ ļaunais gars tik ļoti cenšas tevi apstādināt; ikviena nosodoša attieksme pret Maniem iepriekšējiem vēstījumiem ir no ļaunā; velns atkal cenšas tevi apstādināt un laupīt tev drosmi; meitiņ, Es, kurš esmu tavš Pestītājs, apliecinu tev, ka ikviens mieru un mīlestību saturošs vēstījums, kas pazudušos ved atpakaļ pie Manis, ir no Tēva un no Manis, tādēļ nezaudē drosmi, bet tici Man; atceries, - nekad netici jebkādam vēstījumam, kurš ienes tavā sirdī raizes; Es esmu Miers, un tev ir jājūtas mierīgai;

1986. gada 16. oktobris

miers lai ir ar tevi; mīlotā, atpūties; nepārpūlies, Es varu sajūst, cik tu esi saspringta; *Jēzu, es sajutu Tavu Klātbūtni, vai Tu īpaši uzsver Savu Klātbūtni?*

Es esmu, Es uzsveru Savu Klātbūtni, tā, lai tu to saprastu; Vassula, Es pilnībā apzinos tavas spējas;

Tajā dienā es biju ļoti nogurusi, bet tomēr nespēju apslāpēt vēlmi lasīt un strādāt. It visur es izjutu Jēzus klātbūtni; Viņš centās man kaut ko pateikt.

1986. gada 22. oktobris

Es, Dievs, ļoti priecājos, ka tu esi tuvu Man; meitiņ, Es tevi mīlu; tici Man; pēc nepilniem diviem mēnešiem tu spēsi sadzirdēt Manu Balsi daudz skaidrāk¹, Es sniegšu tev atbalstu, pēc kura tu ilgojies; Mans mērķis ir tevi vadīt, un divu mēnešu laikā tu piedzīvosi ļoti spēcīgu garīgo izaugsmi, jo tāda ir Mana griba; Es esmu tavš Skolotājs, paliec Manā tuvumā, un visas Manas mācības apgaismos tavu dvēseli; Vassula, ik reizes, izjūtot savu nožēlojamību, nāc pie Manis, un Es tevi mierināšu; tu esi Mana iemīlotā; Es nevēlos redzēt nevienu no Saviem bērniem nožēlojamā stāvoklī, tādos brīžos tiem ir jānāk pie Manis, un Es viņus mierināšu;

1986. gada 23. oktobris

Vassula, kuram namam tu esi vajadzīga vairāk? Es vēlos, lai tu izdarītu izvēli;

¹ Pravietajums piepildījās. Pēc sešām nedēļām es Viņa Balsi sadzirdēju daudz skaidrāk.

Jēzu, ja Tu man vaicā, kurš no namiem – manējais vai Tavējais, ir svarīgāks, es, protams, atbildētu, ka Tavs Nams; ja man ir jāizvēlas, es izvēlos Tavu Namu.

Es tevi svētīju;

(Man šķita, ka Jēzus ir ļoti iepriecināts!)

Es tevi vadīšu, maziņā;

nāc, ņem Manu Krustu uz sevis un seko Man; atceries, ka Es tev palīdzēšu, tu būsi Mana mācekle; Es palīdzēšu tev atklāt Mani citiem; Es esmu Svēts, Es esmu Svēts, tādēļ esi svēta un dzīvo svēti; Es tevi atbalstīšu; Vassula, vai vēlies strādāt Man?

Lūdzu, nosauc vēlreiz Savu Vārdu.

Jēzus Kristus;

Jā, es kalpošu Tev.

Es tevi mīlu; aicini Mani ik reizes, kad vien to vēlies;

(Es piekritu, lai gan īsti neizpratu, ko nozīmē kalpot Dievam. Tā kā biju iemīlējusi Dievu, tad vēlējās Viņam būt patīkama. Es vēl neapzinājos savu nespēju to izdarīt!) dzirdi Mani, klausies Manos saucienos, klausies tajos, vai tu redzi Manu Krustu? Es, Jēzus, tev rādu šo redzējumu;² Es tevi aicinu, Es ciešu, Mana iemīļotā, jo rēķinos ar tevi; Es ciešu, redzot, ka neapzinies ļaunā gara izliktās lamatas; Mana Sirds asiņo, redzot tevi esam tik tālu no Manis!

Veselu mēnesi Jēzus man dāvāja vīzijas, kurās redzēju Viņa Krustu. Lai arī uz kuru pusi es palūkotos, savu acu priekšā es redzēju lielu, tumši brūnu krustu. Ēšanas laikā, paceļot acis no šķīvja, es redzēju šo milzīgo Krustu, šo pašu Krustu es redzēju arī, skatoties cauri savam moskītu tīklam., Krusts man sekoja arī tad, ja gāju uz citu istabu vai pārvietojos. Tā tas turpinājās aptuveni mēnesi, radās iespaids, ka šis Krusts mani vajā.

Tad mani sāka vajāt kaut kas cits. Tas viss varbūt nemaz nenāk no Dieva? Bet tad, ja tas bijis no ļaunā gara, cik gan muļķīgs viņš varētu būt. Sāku baidīties no tā, ko citi teiks, kas ar mani notiks, es tikšu izsmieta!

meitiņ, meitiņ, dzīvo mierā!

(šajā balsī es klausījās ar aizdomām) kas tu esi?

tas esmu Es, Jēzus, paliec Manā tuvumā; esmu tevi aicinājis jau gadiem ilgi; Es ilgojos, lai tu, Vassula, Mani mīlētu ...

Jēzu, kad Tu mani aicināji pirmo reizi?

tas notika ceļā uz Libānu; Es tevi aicināju sapnī; tu Mani redzēji; vai atceries, kā tevi aicinādams, Es pievilku tevi Sev klāt?

Jā, atceros, es biju ļoti nobijusies. Man varēja būt 10 gadi. Toreiz mani ļoti sabiedēja Tavs spēks, kas pievilka mani. Likās, it kā spēcīga strāva, spēcīgs magnēts vilktu pie sevis mazāku magnētu. Centos pretoties un atgrūsties, bet nespēju, līdz sajutu sevi pielipušu pie Tevis, un tad es pamodos. Man šķita dīvaini gan tas, ka Jēzus man atgādina par šo sapni, gan arī tas, ka vispār to atceros.

1986. gada 9. novembris

miers lai ir ar tevi; Es esmu šeit; Es esmu Jēzus Kristus; Es stāvu tavā priekšā, Es esmu tavš Skolotājs un tevi mīlu; upurējot pats Sevi, Es esmu uzvārējis ļaunumu; esi nomodā, jo drīz vien Es nākšu pie tevis; Es esmu Atklāsme; Man ir vēsts, kas runās; Vassula, runā ar Mani par Manu Krustā sišanu;

Ko lai es saku? Vai man pārdomāt laiku pirms Tavas piesišanas Krustā vai to laiku, ko Tu pavadīji pie Krusta?

² Es redzēju ļoti lielu, tumšu krustu.

to, kas notika pirms tam;

Jēzus man parādīja šaustīšanas ainu.

pēc šaustīšanas viņi spļāva uz Mani un apdullināja Mani ar dažiem spēcīgiem sitieniem pa galvu, tad iesita pa vēderu tā, ka Es bez elpas pakritu zemē; kamēr, sāpēs vaidot, gulēju zemē, viņi izklaidējās, pēc kārtas turpinot Mani sist; Mani būtu grūti atpazīt, Mana miesa bija kā salauzta, un salauzta bija arī Mana sirds; Mana miesa, kas bija uzplēsta, viscaur nokarājās no Mana ķermeņa ...

viens no viņiem Mani piecēla un pieturēja, jo Es jau vairs nebiju spējīgs noturēties kājās; tad tiku ieģērbts kāda kareivja drēbēs, bet, pēc tam viņi, turpinot sist, vilka Mani uz priekšu; Viņi sita Man pa seju, salaužot degunu un mocīja Mani; Es klausījos šo kareivju lamās, meitiņ, viņu balsīs bija tik daudz izsmiekla un naida, tās arvien vairāk piepildīja Manu kausu; viņi smējās: „Kur gan ir Tavi draugi, kamēr viņu karalis ir pie mums? Vai visi jūdi ir tādi paši nodevēji kā šie? Lai dzīvo viņu karalis!” viņi uzmauca Man galvā ērkšķu kroni, meitiņ, „Kur gan ir tavi jūdi, kuriem būtu tevi jāšveic? Tu esi karalis vai nē? Varbūt Tu vari notēlot karali? Smejies, neraudi! Tu esi karalis vai nē, Tev jāuzvedas kā karalim”; viņi sasēja manas kājas ar virvēm un lika Man doties uz krusta pusi;

meitiņ, Es nebiju spējīgs paiet, jo viņi bija sasējuši Manas kājas, tie aiz matiem vilka Mani pa zemi, raudami krusta virzienā; Manas sāpes bija neciešamas, šaustīšanā savainotās miesas gabali no vilkšanas pa zemi atdalījās no ķermeņa;

viņi atraisīja virves no Manām kājām, ar sitieniem lika Man piecelties un uzkrāva Man plecos krustu; Manas acis aizmigloja no ērkšķiem ievainotās galvas plūstošās asinis, tādēļ Es pats nevarēju redzēt krustu, tādēļ kareivji, paši uzkrāva krustu Man uz pleciem, stumdami Mani uz vārtiem; meitiņ, cik smags bija Mans krusts! uz vārtiem Mani dzina pletnes sitieni, Es centos saskatīt ceļu, bet asinis dedzināja Man acis;

pēkšņi Es sajutu kādas rokas, kas noslaucīja Manu seju; izbailu pilnas sievietes pienāca pie Manis, lai noslaucītu Manu pietūkušo seju; Es jutu šīs sievietes, viņas raudāja un sēroja ; „esiet svētītas”, Es izdvesu, „Manas asinis nomazgās visas cilvēces grēkus, redziet, meitas, ir pienācis jūsu pestīšanas laiks”; Es pieslējos kājās, pūlis kļuva mežonīgs, Man apkārt nebija neviena drauga, neviena, kas Mani varētu mierināt; Mana agonija kļuva arvien dziļāka, un Es pakritu;

baidoties, ka Es varētu nomirt vēl pirms piesišanas krustā, kareivji pavēlēja kādam vīram, vārdā Sīmanis, nest Manu krustu; meitiņ, tas nebija laipnības vai līdzjūtības dēļ, bet tikai, lai Es izdzīvotu līdz Krustam;

kad beidzot bijā nonākuši uz Kalna, kareivji Mani nogrūda pie zemes, norāva Man drānas un visu acu priekšā atstāja kailu; Manas brūces atkal atvērās un asinis slacināja zemi; kareivji Man stiepa pretim vīnu, sajauktu ar žulti, bet Es no tā atteicos, jo Manī jau tāpat bija daudz no ienaidniekiem saņemtā rūgtuma; vispirms viņi ātri pienagloja pie krusta manas plaukstu locītavas, tad, ļāvuši naglām ieurbties Manā krustā, kareivji izstiepa Manu salauzto ķermeni un ar lielu niknumu pienagloja Manas pēdas; meitiņ, ak, meitiņ, kādas sāpes, kādas izbailes, kādas dvēseles mokas, savu mīloto atstāts, Pētera, uz kura vajadzēja balstīties Baznīcai, noliegts, draugu noraidīts, atstāts pilnīgi viens, pamests savu ienaidnieku varā, Es raudāju, jo Manu dvēseli pildīja bezgalīgas sāpes;

kareivji pacēla krustu un ielika to bedrē;

Es nolūkojos uz pūli, ar Savām pietūkušajām acīm Es uzlūkoju pasauli; to vidū, kuri nīrgājās par Mani, nebija neviena drauga, neviena, kas varētu Mani mierināt, Mani bija pametuši visi, kuri Mani mīlēja; „Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc Tu Mani esi atstājis?”

Mans skatiens sastapa Manu Māti; Es noraudzījos Viņā, un mūsu sirdis sarunājās: „Es tev atdošu Savus mīļotos bērnus, lai tie ir kļūtu arī Tavējie, Tev jāklūst par viņu Māti”;

viss tuvojās beigām, pestīšana bija tuvu, Es redzēju atvērtas Debesis un eņģeļus, kuri stāvēja klusēdami, „Mans Tēvs, Tavās rokās Es nododu Savu Garu, tagad Es esmu ar Tevi”;

Es, Jēzus Kristus, esmu licis tev pierakstīt Savas agonijas aprakstu; nes Manu Krustu, Vassula¹, nes to Manis dēļ, Mans Krusts sauc pēc Miera un Mīlestības; Es parādīšu tev Ceļu, jo Es tevi mīlu, meitiņ;

1986. gada 4. decembris

Es vēl aizvien esmu pārsteigta, un manī ir ļoti lielas šaubas par notiekošo. Kā tas var būt, ka nespēju kontrolēt savu roku, kas raksta, it kā es tiktu kāda ārēja spēka lietota. Es esmu pārāk reālistiska, tādēļ šaubos, un pat, ja tas reāli notiek, esmu apmulsusi ...

Es esmu šeit; tas esmu Es, Jēzus; meitiņ, atceries, ka tu esi gars un arī Es esmu Gars² un Es esmu Svēts; Es dzīvoju tevī un tu – Manī; paliec Manī; Es, Jēzus, vienmēr esmu ar tevi; izproti: esi Manā Gaismā, jo Es esmu Gaisma un caur Mani tu saņem zināšanas; tu piedzīvo izaugsmi;

Nu, labi, Tu mani esi pārliecinājis, ka tas patiešām esi Tu. Patiesībā Tu esi sasniedzis abus mērķus: pirmkārt, devis man žēlastību Tevi iemīlēt, otrkārt, pārliecinājis, ka satiecies ar mani šādā veidā. Kungs, Tu esi mani savaldzinājis. Es zinu, ka neesmu šizofrēniskāka par jebkuru citu, ne arī psihiski slimāka par pašiem psihietriem. Tagad zinu arī, ka notiekošais nav ļaunā gara darbs, jo esmu iepazinusi to mokošo nemieru, ko cilvēks piedzīvo Sātana uzbrukumu laikā (pirms neilga laika pieredzēto uzbrukumu dēļ es vairs nepierakstīju vēstījumu). Tu pats, mans Dievs, esi vēlējies man dāvēt šos vēstījumus, es to neesmu izvēlējusies, jo, pirms sāku tos saņemt, Tu man biji pilnīgi vienaldzīgs. Tomēr es neko nenožēloju, kā gan es kaut ko varētu nožēlot, Tu taču esi mani savaldzinājis!

bērniņ, Es tevi paaugstināju, lai tu spētu būt ar Mani; Es tevi mācīju Mani mīlēt; vai, esot kopā ar Mani šādā veidā, esi laimīga?

Jā, protams!

Es tevi svētīju no Savas Sirds dziļumiem;

1986. gada 8. decembris

Vai es varu būt Tavā Gaismā?

tu esi Manā Gaismā; Es esmu Jēzus, tavs Pestītājs; nēsājot Manu krustu, meitiņ, tu uzņemies nest arī Manas ciešanas;

Jēzus runāja par krustiņu, ko cilvēki nēsā ap kaklu.

1986. gada 10. decembris

¹ Pirmo reizi Jēzus mani aicināja nest Viņa Krustu 1986. gada 23. oktobrī

² Šī patiesība nenoliedz Viņa pagodināto Miesu, ne arī noraida manu miesu.

meitiņ, vai tu sekosi Man? nenoklīsti no pareizā ceļa, dzīvo svēti;
*Jēzu, vai es drīkstu būt tāda, kāda esmu?*¹
uzklausi Mani, nosauc kaut vienu svētas ticības pilnu cilvēku, kurš nebūtu izvēlējis
Baznīcu, kaut vienu, kurš bijis dalīts! ...
Man neviens nenāk prātā.
protams, jo tādu nav bijis;
(Jēzus likās gaidām kaut ko no manis.) Tu vēlies, lai es būtu ‘pilnīga’?
jā, Es to vēlos; nebīsties; meitiņ, par ko tu raizējies?
(Es laikam biju nopūtusies.) Kas notiks, ja palikšu tāda, kāda esmu?
vienmēr paliec, kas esi un tu atklāsi, ka Es nemitējos tevi aicināt pie Sevis!
Vai drīkstu Tev ko vaicāt?
protams;
Vai Tu patiešām uztrauktos, ja es mainītos?
jā!
Vai ir starpība, ja es mainos, lai būtu svēta, kā Tu teici?
jā, ir starpība; pievērsies Man un paliec ar Mani;
Vai Tu pašreiz spēj ieskatīties nākotnē?
protams, mīļotā;
Vai drīkstu Tev ko jautāt?
jā, protams;
*Ja jau Tu spēj redzēt nākotni, tad es vēlētos kaut ko uzzināt, bet, ja nevēlies atbildēt, tad
vienkārši uzzīmē man sirdi. Vai beigās Tu būsi vīlies manī?*
nē, Es noteikti nebūšu tevī vīlies;
(Es izjutu atvieglojumu ...) *Tad kā Tu jutīsies?*
Es, Dievs, jutīšos pagodināts;
Patiešām??
patiešām; nebīsties; kādēļ tu baidies būt svēta? neaizmirsti, ka tu esi tikai Mana
aicinājuma sākumā;
Ko tas īsti nozīmē?
tas nozīmē, ka tu vēl tikai mācies no Manis; Es tevi mācīšu un rādīšu tev Savus Darbus;
es esmu tikai Sava aicinājuma sākumā, vēlāk Tu Manu rīcību izpratīsi arvien labāk;
noteiktā laikā Es tevi aicināšu, lai tu atrastu Mieru; vai tu pilnībā apzinies, ko nozīmē
Miers?
*Nesmu par to pārliecināta. Miers varētu nozīmēt nāvi, varētu nozīmēt arī Baznīcu, es
patiešām īsti nezinu ...*
Es esmu Miers; Es esmu šeit, tev blakām; Mana labā roka ir satvērusi tavu rakstošo roku;
Mana kreisā roka ir uz tava kreisā pleca; Es esmu klātesošs un tu Mani sajūti; meitiņ, Es
esmu tavs Skolotājs; nāc, staigā ar Mani! darbojies kopā ar Mani, jo esmu tevi izvēlējis
par Savu vēstnesi; neļauj cilvēkiem tev laupīt drosmi; daudzi no viņiem nesaprot, jo
tumsa ir varējusi aizslēgt viņu sirdis, izskaužot no tām jebkādu izpratni; esi mierīga; Es,
Dievs, tevi bezprātīgi mīlu; meitiņ, esi drosmīga;

1986. gada 11. decembris

meitiņ, vai vēlies būt svēta? nebīsties;
(Jēzus atkal aizskāra iepriekšējā vēstījuma tematu.)

¹Piekopjot skaļu, uzkrītošu dzīvesveidu, vienlaikus mēģinot būt māceklim ...

Ko tieši nozīmē būt svētai?

svētums nozīmē šķīstību un pilnīgu nodošanos Man; būt svētam nozīmē kalpot Man ar mīlestību; būt svētam nozīmē Mani mīlēt un palikt pie Manis; svētums nozīmē paklausību Likumam; būt svētam nozīmē līdzināties Man;

Vai cilvēks var būt svēts tikai savā sirdī?

jā!

Vai sirdij ir lielāka nozīme kā dievbijīgam apģērbam?

jā, sirdij ir vislielākā nozīme; paliec pie Manis, paliec pie Manis;¹ tu neesi manā tuvumā tā, kā Es to vēlētos! jūtu, kā tu no Manis izvairies;

(Jēzus nebija laimīgs ...)

Es esmu Svēts, tādēļ vēlos, lai tu būtu svēta;

Es patiešām vēlos būt tuvāk Tev!

Vai tu patiesi tā domā? vai tu patiesi Mani meklē?

Nepamet mani!

Es tevi nepametīšu!

Nekad?

nekad! meitiņ, nebaidies, vai tu satraucies, ka tev būtu jāvalkā mūķenes apģērbs? nebaidies, saki!

(Es saņēmu visu savu drosmi.) Teikšu Tev kā ir, – es patiešām negribētu valkāt mūķeņu tērpus, es tāpat Tevi mīlu, kāda es esmu ...

beidzot, meitiņ, tev pietika drosmes to pateikt! Man patīk tavs patiesums! Es, Dievs, tevi mīlu; iedomājies, – tu būtu Man melojusi, skatoties acīs, ja būtu pateikusi pretējo;

(Jutu, ka Dievs ir ļoti iepriecināts, bet Viņš varēja būt bēdīgs.)

Es patiešām neesmu apbēdināts! ieklausies Manī; Es vēlos, lai tu būtu svēta savā sirdī, ne mūķenes apģērbā;

Ko nozīmē 'dalīts'? Vai, nevalkājot īpašas drēbes, ir iespējams būt nedalītam?

cilvēkam, lai viņš būtu svēts, nav vajadzīgas svētas drēbes; kam der svēts apģērbs, ja sirds nav svēta? šajā gadījumā cilvēks ir kā garšu zaudējusi sāls; Es tev iemācīšu būt vēl tuvāk Man; Es tevi pievedīšu tuvāk Sev klāt; jūties Manis mīlēta, nebaidies no Manis, Es esmu Miers; Es, Jēzus, tevi vadu; veltī vairāk laika lūgšanai un šādā veidā sadarbojies ar Mani; pieaudz savā ticībā uz Mani, alksti Manis; esi modra, jo laiks ir īss;

1986. gada 13. decembris

meitiņ, vai tev šķiet, ka esmu tevi ievilinājis slazdos? Es mīlu tevi, mīlotā, nebaidies no Manis, Man šķiet, tu esi sabijusies, ka Es varētu tevi iemānīt lamatās!

(Tā bija taisnība, runājot par to ar draugiem, biju lietojusi vārdu „slazds”).

Es zinu, Es vēlētos, lai tu Mani mīlētu;

Vai Tu esi dusmīgs?

nē, neesmu;

Vai man būt atklātai un runāt tieši?

Esi atklāta;

Vai Tu gribēji, lai es Tevi mīlētu?

jā;

Vai Tu esi sasniedzis Savu mērķi?

jā;

¹ Jēzus atkārtoja šos vārdus, jo es nebiju sakoncentrējies lūgšanai.

Tu esi mani savaldzinājis un man tas patīk!

vai jūties laimīga par notiekošo?

Ļoti! Gribētu būt mazāk skarba!

tu mācies; ēd no Manis, esi svētīta;

Vai es arī drīkstu Tevi svētīt?

jā, tu to drīksti;

Tādā gadījumā, esi svētīts, Jēzu Kristu!

Es mīlu tevi; Es tevi piecēlu, lai tu kļūtu par Manu vēstnesi; Es vēlējos, lai tu Mani mīlētu; tā kā tu kļūsti par Manu vēstnesi, tad Es vēlos, lai tu būtu svēta, tāpat kā Es esmu Svēts; tu vēlies Man sekot un kalpot, nebaidies būt svēta; kādēļ tu no tā tik ļoti baidies?

Vai Tu dusmojies?

nē, Es nedusmojos; svētums nozīmē būt šķīstam un dzīvot Manī; svētums nozīmē sekot Man, mīlot Mani; svētums nozīmē kļūt līdzīgam Man; Es tev mācīšu būt svētai, ja tu to vēlies;

Kopš esmu Tevi iemīlējusi, vēlos darīt Tavu gribu.

tad, meitiņ, Es tevi mācīšu; paliec Manā tuvumā un tu iemācīsies; paļaujies uz Mani un tici Man; Es patiešām esmu laimīgs par tavu tuvumu; tu iemācīsies, ej mierā un atceries,- jūties Manis mīlēta;

1986. gada 14. decembris

Es esmu tavs Mierinātājs;

Jēzu, pastāsti, ko dod šie norādījumi un vadība?

tie atvedīs pie Manis daudzus; tie atmodinās Manus bērnus atgriezties pie Manis un lasīt Manu Vārdu;

Es esmu Tavs Labais Gans un aicinu Tevi atgriezties pie Sevis; meitiņ, tici Man, paskaties uz Mani, paskaties uz Mani; Es tev esmu atklājis Savu Vaigu; nejuties mazsvarīga, tici Man; vai esi aizmirsusi par Manu spēju rīkoties, vai neesi dzirdējusi par Maniem Darbiem? neļauj šim laikmetam tevi iznīcināt; meitiņ, paliec tāda, kāda tu esi;¹ tagad, kad esi atmodusies un dzīvo Manā Gaismā, neļauj viņiem tevi pārliecināt par pretējo; paliec Manā Tuvumā;

Jēzu, lūdzu, vai Tu viņus apstādināsi, ja viņi mēģinās to darīt?

jā; Es nevienam neatļaušu tev nodarīt pāri; jūs visi, kam ir ausis, uzklausiet Mani; esiet modri, jo laiks ir īss;

1986. gada 15. decembris

meitiņ, visa Gudrība nāk no Manis, vai tu vēlies Gudrību?

Jā, Kungs!

Es tev došu Gudrību; uzklausi Mani, tu saņemsi Gudrību, Es esmu Visvarenais Kungs un Es pats tevi mācīšu; pieķeries Man un tu iemācīsies, tici Man;

modini Manus bērnus, meitiņ; dzīvo Mierā, jo Es, Dievs, svētīju ikvienu tavu soli; reiz

piepildīti, jūsu kļūs daudz,¹ ej mierā;

¹ Es ļoti viegli noticu tam, ko man saka! Mūsu aprindās šādus cilvēkus sauc par naiviem.

¹ Esot piepildītai ar Svēto Garu un liecinot, mana liecība atvedīs pie Dieva daudzus cilvēkus, un mūsu kļūs arvien vairāk.

1986. gada 16. decembris

Pagāja vesela diena, kamēr apzinājos, ko Tu man piedāvā! Biju pārsteigta pati par sevi, ka īpaši nedomājot, biju to pieņēmusi! Kungs, es vēlos Tev pateikties.

miers lai ir ar tevi; vai tu izproti tā svarīgumu?

Jā, bet ļoti pamazām! Es noteikti neesmu tik lielas žēlastības cienīga!

tev būs jāiemanto Gudrība; tomēr nekad nezaudē drosmi; Es tev iemācīšu, kā to iemantot; tu esi Manā Gaismā, un, mājojot tajā, tu mācīsies;

klausies Manā balsī, centies atpazīt Mani; Es esmu Jēzus Kristus – tavš Skolotājs; esmu tevi mācījis rīkoties Svētajā Garā; esmu mācījis tevi Mani mīlēt; lai tu labāk Mani izprastu, esmu izlējis pār tevi Savas žēlastības un atklājis tev Savus darbus; Es esmu tavš Spēks; Es tev došu Spēku, kurš palīdzēs pārvarēt tavus daudzus pretiniekus, Mans bērns; *(Dievs izskatījās noskumis. Tas, ka Viņa balss pēkšņi kļuva skumja un nopietna, mani nobiedēja.)*

Kāpēc? Kāpēc?

kāpēc? jo daudzi netic, ka Es darbojos arī šādā veidā; daži Man vispār netic; meitiņ, Es vēlos tevi brīdināt;² Es to saku, lai tu būtu gatava apzināties šādu cilvēku klātbūtni un atbildēt viņiem, jo viņi paši ir kurlī un aklī, un viņu sirdis ir aizvērtas; viņi vēlēšies attaisnot savu rīcību; viņi tev centīsies iestāstīt, ka tas neesmu Es, bet gan tavu iedomu auglis, viņi centīsies tev iebārot indīgas teorijas; viņi atradīs līdzekļus, kā tev iestāstīt, ka tu kļūdies, dos tev lasīt viņu teorijas, lai pierādītu, ka tev nav taisnība;³ meitiņ, tāpēc Es vēlos tevi brīdināt, neļauj cilvēkiem laupīt tev drosmi; nepieļauj, lai laikmets, kurā tu dzīvo, tevi iznīcina;

Kungs, ko gan es varu, ja Tu ar Savu Roku mani nepasargā!

Es vienmēr būšu tev līdzās; nejuties pamesta; Es iemācīšu tev būt stiprai, un tu pacelsies pāri saviem ienaidniekiem; Es tevi tam gatavoju; Es tevi baroju, lai tu būtu pilnībā; saņem Manu Mieru un patveries Manī;

IXΘΥΣ Jēzus Kristus

² Dievs runāja ļoti tēvišķā tonī, tajā bija jaušama dziļa intimitāte.

³ Šis pravietojums piepildījās aptuveni pēc nedēļas.